

İVEC / KELİMELELERLE YAPILAN SİHİR!

Dünya nimetleri pek güzel ve çekicidir. İnsan da sonsuz yaşama arzusu ile doludur; dünyanın hiçbir nimeti onu tatmin etmez. Ölüm ise kaçınılmaz bir gerçektir ve her şey bir gün bitecektir.

Herkes, kendi gözlemiyle Allah'ın varlığını ve birliğini kesin olarak anlar. Bu konuda kimseye ihtiyacı olmaz. Allah Teâlâ da dinini şöyle tanımlamıştır:

Yüzünü dosdoğru bu dine, Allah'ın fitratına (doğal düzenine) çevir. O, insanları ona göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur, ama çoğu insan bunu bilmez. (Rûm 30/30)

Allah bize, şah damarımızdan yakındır; araya konan her aracı, Allah ile doğrudan ilişkiyi keser. Fitrata ters olan bu davranış, kişiyi müşrik yapar. Fitrata uyanlar için Allah Teâlâ şöyle demiştir:

“Rabbimiz (Sahibimiz) Allah'tır” deyip doğru davrananlar, ne bir korku duyar ne de üzülmeler. İşte Cennet halkı onlardır; yaptıkları işlere karşılık orada ölümsüzeleşeceklerdir. (Ahkâf 46/13-14)

Allah'a inanıp güvenenler, Cenneti dünyaya tercih ederler. Nimetlerle dolu sonsuz Cennet hayatı, bir gün bitecek olan bu hayattan elbette daha iyidir; onun için her şey feda edilebilir. Ama Cennete gitmek için im-

tihani kazanmak gerekir. İnsanın Allah'a olan güveni ve sabrı deneninca dünya çekici olmaya başlar. Allah Teâlâ şöyle demiştir:

Mallardan, canlılardan ve ürünlerden eksilterek sizi korku ve açlıkla yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; bundan kaçış olmaz. Sen sabırlı davrananlara müjde ver. Onlar, başlarına bir şey gelince şöyle derler: “Biz, Allah'a aitiz ve biz onun huzuruna çıkacağız.” İşte Rablerinin (Sahiplerinin) her türlü desteği ve ikramı onlara olur. Hedeflerine ulaşanlar onlardır. (Bakara 2/155-157)

İmtihandan bunalanlar için yasak yollar, bir çıkış kapısı gibi gözükür ve birçok kimse geri adım atar. Fitrata ters olan bu adım, kişiyi rahatsız edince imdada insan ve cin şeytanları yetişerek ivec yaparlar. İvec = عوج, düşünerek ve uzak görüşle anlaşılacak şekilde çarpıtmadır. ¹ Bununla din, kişinin arzusuna uydurulur ve rahatlaması sağlanır. Allah Teâlâ şöyle demiştir:

Kâfirlerin (kendini doğrulara kapatanların), çetin azap-

tan çekecekleri var. Onlar, dünya hayatını Ahiretten çok seven ve ivec yapmaya (anlaşılamaz biçimde çarpıtmaya) çalışarak Allah'ın yolundan uzaklaşan/uzaklaştıran kimselerdir. Onlar derin bir sapkınlık içindedirler. (İbrâhîm 14/2-3)

ALLAH'IN ELÇİLERİNE KARŞI IVEC

Allah'ın elçileri, Allah'tan başkasına kul olmama ve doğal düzeni koruma konusunda halkı uyarır, mucizelerle de elçiliklerini ispat ederler. Bunlar halkı etkilemeye başlayınca düzenin devamından yana olanlar ivec yaparlar. Elçilerin gösterdiği mucizelerin aslında birer sihir, sözlerinin de Allah'ın sözü değil, halkı atalarının yolundan uzaklaştırmaya yönelik kötü niyetli gayretler olduğunu söylemeye başlarlar. Alışılacağına bırakıp çoğunluğa ters düşmek zor olduğu için bu ivec halkı etkiler.

MUSA ALEYHİSELÂM

Mısır kralı Firavun, halkına zulmediyor ve insanları haksız yere öldürüyordu. Onu uyarsın diye Allah Teâlâ, Musa ve Harun aleyhisselâmı elçi göndermişti. İlgili ayetlerin bir kısmı şöyledir:

Sana Musa'nın haberi ulaştı değil mi? Rabbi ona kutsal Tuva vadisinde şöyle seslenmişti: "Firavun'a git; o, azgınlaştı. De ki: Kendini geliştirmek hakkındır, değil mi? Sana, Rabbine giden yolu göstermem de hakkındır. Artık kendine çeki düzen verirsin."

Ona en büyük mucizeyi gösterdi. Ama Firavun yalana sarıldı ve isyan etti. Sırt çevirdi ve işe girişti. Herkesi topladı ve haykırdı:

"Sizin en yüce rabbiniz (sahibiniz) benim" dedi.

Allah da onu yakaladı, çağdaşlarına ve sonrakilere ibretlik yaptı. Kendine çeki düzen verecek kimseler için bunda tam bir ibret vardır. (Nâziât 79/15-26)

Firavun ve çevresi, Musa ve Harun aleyhisselâmın Allah'ın Elçisi olduklarını kesin olarak anladı ama düzenleri bozulmasın diye onlara "sihirbaz" diyerek ivec

yaptılar. İlgili ayetler şöyledir:

Belgelerimiz bütün açıklığı ile onlara gelince: "Bunlar apaçık büyüdür" dediler. Onlara içten inandıkları halde yanlış yapmaları ve büyüklük taslamaları yüzünden bile bile yalan söylediler. (Neml 27/13-14)

Firavun dedi ki:

"Musa; Büyünle bizleri yurdumuzdan çıkarmaya mı geldin? Biz de senin büyü gibi bir büyüyle geleceğiz. Bizimle karşılaşman için aramızda bir gün belirle; karşılaşma ne senin, ne de bizim caymayacağımız uygun bir yerde olsun."

Musa dedi ki:

"Karşılaşma bayram günü olsun; insanlar kuşluk vaktinde toplansın."

Firavun dönüp gitti ve tüm tuzaklarını toplayarak geldi. Musa onlara dedi ki;

"Yazık size! Allah'a karşı yalan uydurmayın, yoksa Allah, azabı ile sizi rezil eder. Yalan uyduran kaybeder."

Gizlice fısıldaşarak işlerini aralarında tartıştılar. Dediler ki; "Bu ikisi (Musa ile Harun) iki büyücüdür. Sizi büyüleriyle yurdunuzdan çıkarmak ve örnek düzeninizi ortadan kaldırmak istiyorlar. Haydi, tuzaklarınızı birleştirin ve tek saf olun. Bugün üstün gelen hedefine ulaşacaktır."

Büyücüler dedi ki;

"Musa! Sen mi atacaksın, yoksa önce biz mi atalım?"

Musa:

"Yok! Siz atın." Dedi.

Bir de ne görsün; büyülerinden dolayı ipleri ve değnekleri ona, koşuyor gibi geldi. ² Musa'nın içine korku düştü. Ona dedik ki; "Korkma üstün gelecek olan sensin. Sağ elindeki değneği at da onların yaptıklarını yutsun. Onların yaptığı büyücü hilesidir. Büyücü ne yaparsa

yapsın hedefine ulaşamaz.” (Tâhâ 20/58-70)

Sonra Musa değneğini attı. O da onların gözbağı için yaptıklarını, beklenmedik bir şekilde yutuverdi. Büyücüler hemen secdeye kapandılar ve dediler ki:

“Biz varlıkların Rabbine (Sahibine); Musa’nın ve Harun’un Rabbine inandık!”

Bu defa Firavun, yeni bir ıvec, bir algı yönetimi denedi ve şöyle haykırdı:

“Ben izin vermeden ona inadınız öyle mi? Demek ki, sizin büyüğünüz, size büyüü öğreten adam o. Göreceksiniz; kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlamasına kesecek ve hepinizi asacağım”

Büyücüler şu karşılığı verdi:

“Zararı yok; biz de Rabbimize (Sahibimize) döneriz. Umarız ki Rabbimiz hatalarımızı bağışlar. Çünkü burada ona ilk inanıp güvenenler biz olduk.” (Şuarâ 26/45-51)

İSA ALEYHİSSELÂM

Yahudiler Mesih’in gelmesini bekliyorlardı ama düzenlerinin bozulmasından korkan din adamları, Firavun’un Musa aleyhisselâma yaptığını, İsa’ya yaptılar, mucizelerine sihir dediler ve onu çarmıha gerdirmek için her yolu denediler. Allah, Kıyamet Günü, İsa aleyhisselâma şöyle diyecektir:

Meryem oğlu İsa! Sana ve annene ettiğim iyilikleri hatırla. Seni kutsal ruhla desteklemiştim; hem beşikte hem de yetişkin iken insanlara konuşma yapıyordun. Sana yazıyı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğretmiştim. İznimle topraktan kuş şeklinde bir şey yaratır, ona üflerdin de iznimle kuş oluverirdi. Anadan doğma körü ve abraşı iznimle iyileştirirdin. İznimle mezardan ölüyü (diri olarak) çıkartırdın. Seni İsrail oğullarından da kurtarmıştım; çünkü onlara açık delillerle geldiğin halde inanmayanlar “Bu açık bir büyüdür” demişlerdi. (Mâide 5/110)

İsa aleyhisselâm, yeni bir yük getirmediy; yüklerini hafifletmek için geldi ve onlara şöyle dedi:

“Ben önümdaki Tevrat’ı tasdik eden, size haram kılınmış bazı şeyleri helâl kılmak için gelen bir elçiyim. Size Rabbinizden (Sahibinizden) bir belgeyle geldim; Allah’tan çekinin de sözümü dinleyin. Allah benim Rabbidir, sizin de Rabbinizdir; ona kul olun; doğru yol budur.” (Âl-i İmran 3/50)

Ömer Faruk Harman’ın konuyla ilgili tespitleri özetle şöyledir:

“İsa, Erden civarında ve Galile’de tebliğ faaliyetine başlayınca Yazıcılar ve Ferisiler’in düşmanlığını celbetti (Markos, 3/6). Ferisiler, İsa’yı yok etme planları kurarken halk büyük bir coşku ile onu takip ediyordu. İsa hastaları iyileştirip çeşitli mucizeler gösterdi, örnekler vererek gerçekleri anlattı. On iki havâriyi, İncil’i tebliğ göreviyle çevreye gönderdi. İsa’ya inanan Galileliler

onu kral yapmak istediler (Yuhanna, 6/15). İsa Kudüs’e gitti, Yahuda ve Pere’yi do-laştı, dört gün önce ölen Lazar’ı diriltti (Yuhanna, 11/1-46). Kudüs’e çok yakın bir

yerde meydana gelen bu mucize başşehri sarstı. Kudüs’te başkâhin Kayafa, onun öldürülmesi için planlar yaptı (Yuhanna, 11/47-53). On iki havâriden biri olan Yahuda İskariyot da başkâhinlere giderek otuz gümüş karşılığı İsa’yı ele vermeyi vaad etti. Kısa bir süre sonra İsa tutuklandı, havâriiler kaçtılar. İsa, Başkâhin Kayafa ve Sanhedrin tarafından sorgulandı ama yaptıklarında suç unsuru bulunamadı. Kayafa, Mesih olup olmadığını sordu. İsa, Mesih olduğunu açıkça söyleyince ölmü hak ettiğine karar verdi.

Yahudiler İsa’nın milleti kandırdığını, kaysere vergi verilmesine engel olduğunu ve kendisinin Mesih olduğunu iddia ettiğini ileri sürerek (Luka, 23/2) Roma Valisi Pilatus’tan öldürülmesi için onay istediler. Pilatus İsa’yı özel olarak sorguya çekti, iddialarının siyasî ve tehditkâr olmadığını gördü (Yuhanna, 18/33-38). Yahudilerin ısrarla İsa’nın çarmıha gerilmesini istemeleri üzerine onu Hirodes’e gönderdi (Luka, 23/7-11). Hirodes, İsa’yı sorgulayıp Pilatus’a iade etti. Gönlü İsa’yı affetmekten yana olan Pilatus, Yahudilerin baskısı karşısında onun çarmıha gerilerek öldürülmesini onayladı...”³

Allah Teâlâ şöyle demiştir:

(Yahudilerin), Allah'ın Elçisini; Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük demeleri vardır. Onu ne öldürdü ne de astılar ama böyle bir şüpheye düşürüldüler. Anlaşamadıkları bu şeyde tam bir şüphe içindedirler. Bilgileri, zanna uymaktan ibarettir. Onu kesin olarak öldürmediler. (Nisâ 4/157)

Yahudiler İsa aleyhisselâmı öldürememişlerdi ama Hristiyan din adamları yaptıkları ıvecle onun öldürüldüğü iddiasını kullanarak kiliseyi, İsa'yı temsil eden bir tüzel kişilik yani şahs-ı manevi haline getirerek tanrılaştırmış ve Allah'ın dinini tanınmaz hale getirmişlerdi. Matta İncil'ine göre İsa çarmıha gerilip defnedildikten üç gün sonra kabrinden çıkmış, Celile'de 11 havarisine görünmüş ve şöyle demiştir:

"(Yahudilerin), Allah'ın Elçisini; Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük demeleri vardır. Onu ne öldürdü ne de astılar ama böyle bir şüpheye düşürüldüler. Anlaşamadıkları bu şeyde tam bir şüphe içindedirler. Bilgileri, zanna uymaktan ibarettir. Onu kesin olarak öldürmediler." (Nisâ 4/157)

Bugünkü Yahudilerin İsa aleyhisselâm ile ilgili sözlerinin bir kısmı şöyledir:

"İsa bir büyücü ve akılsız; annesi Meryem de zinakârın tekiydi." (Talmud, Shabbath 104b, p.504)

"İsa zinadan doğma onun bunun çocuğuydu." (Talmud) (Yebamoth 49b, p.324).

"Nasıralı İsa büyü ile uğraşan birisidir." (Talmud) (Sanhedrin 107b.)

Görüldüğü gibi makamlarının ellerinden gideceği korkusuna kapılan Yahudinin adamlarının önde gelenleri, halkın İsa'ya inanmasını engellemek için her türlü algı yönetimine başvurmuşlardır.

İSA – MESİH ÜZERİNDEN YAPILAN IVEC

İsa aleyhisselâm geldiği zaman Yahudiler ona inanmak zorundaydılar. Muhammed aleyhisselâma ise hem Yahudilerin hem de Hristiyanların inanma görevleri vardır. Allah Teâlâ şöyle demiştir:

İsa aleyhisselâm geldiği zaman Yahudiler ona inanmak zorundaydılar. Muhammed aleyhisselâma ise hem Yahudilerin hem de Hristiyanların inanma görevleri vardır.

Onlar (ehl-i kitaptan doğru davrananlar) ümmî nebî olan bu resule (Muhammed'e) uyanlardır. Onu, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulacaklardır. O, onlara iyiliği emreder ve kötülüğü yasaklar. Temiz ve lezzetli şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. İsr'larını ve üzerlerindeki bağları kaldırıp atar. Kim ona inanır, onu destekler, ona yardım eder ve onunla birlikte indirilen nûra (Kur'ân'a) uyarsa, işte onlar umduklarına kavuşurlar. (A'râf 7/157)

Ayette geçen "İsr = إصر" yeni gelen nebîye inanma yüküdür. Yahudilerin İsa-Mesih aleyhisselâma inanmaları onlar için bir isr idi. Muhammed aleyhisselâma inanmak da hem Yahudi hem de Hristiyanlar için bir isr'dır. Ona inanınca isr görevi ortadan kalkmış olur, çünkü o, nebîlerin sonuncudur (Ahzâp 33/40). Artık başka nebî gelmeyecektir.

Yahudiler bir ıvec ile İsa ve Muhammed'e inanma görevini Mesih beklentisine; Hristiyanlar da Muhammed aleyhisselâma inanma görevini İsa beklentisine dönüştürmüşlerdir. "İsr = إصر" terimi üzerinde de ıvec yapılarak onun, yeni gelen nebîye inanma yükü anlamında olduğu unutturulunca Müslümanlara da ıvec yapılmış onlar da İsa-Mesih beklentisi içine sokulmuşlardır.

Yahudilikte Mesih İnancı

Yahudilerin din âlimleri olan ferisiler⁴ ile gayb bilgisine sahip olduğuna inanılan⁵ tarikat şeyhi konumundaki kahinler, rahatları bozulmasın diye İsa-Mesih'e inanmadılar ama Mesih inancı Yahudilikte imanın 11.Şartı Mesih'in geleceğine imandır. İmanın şartları şunlardır:

- 1.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratanımızın yarattıkları onun eseridir. O yaratır ve yaratacaktır.
- 2.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratanımız tektir, ondan başkası yoktur O bizim tanrımız olmuş ve olacaktır.
- 3.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratanımız bir beden değildir ve bedene benzerliği yoktur hiçbir şekilde tasvir edilemez.
- 4.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratanımız ezeli ve ebedidir O'nun dışında başka tanrı

yoktur.

5.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratana sadece ona dua etmeli başkasına etmemeliyiz.

6.Bütün imanımızla inanınız ki peygamberlerin bütün sözleri doğrudur Tanrı tarafından kabul edilmiştir.

7.Bütün imanımızla inanınız ki rahmetle andığımız Musa hakikatlerin peygamberi ve peygamberlerin en büyüğüdür.

8.Bütün imanımızla inanınız ki ezelden beri elimizde olan Tevrat, Sina dağında rahmetle andığımız Musa'ya verilenin aynıdır.

9.Bütün imanımızla inanınız ki elimizde olan Tevrat değiştirilmemiştir ve asla değiştirilemez.

10.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratana insanların bütün hareket ve düşüncelerini bilir. Kutsal Kitapta da yazdığı üzere : "Her birinin yüreğini yaratan, bütün onların işlerini anlayan O'dur"

11.Bütün imanımızla inanınız ki Davud soyundan Mesih gelecektir. Gecikmesine rağmen geleceği günü bekleriz.

12.Bütün imanımızla inanınız ki adı kutsal olan Yaratana, emirlerini yerine getirenleri ödüllendirir, emirlerini ihlal edenleri tövbe etmezlerse cezalandırır.

13.Bütün imanımızla inanınız ki ruhumuz ölümsüzdür ve kutsal yaratıcımızın dilediği zaman ölümler hayata kavuşacaktır.⁶

İsa Mesih aleyhisselâm geldiğinde Yahudiler ona inanmadıkları için "**Gecikmesine rağmen geleceği günü bekleriz**" demektedirler.

Yahudi kutsal metinlerine yerleştirilmiş bazı ifadelerle Mesih inancı efsaneleştirilmiştir:

"Başkaldırını ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek,⁷ En Kutsal'ı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır." (Daniel 9, 24-25)

Şu ifadeler de hurafenin ulaştığı boyutları göstermesi açısından ilginçtir:

"...silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar... Yakmak için silahları kullanacaklar..." (Hezekiel 39: 9-10)

"...İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar..." (Yeşaya 2:4; Mika 4:3)

"...Kurtla kuzu birlikte otlayacak, aslan sığır gibi saman yiyecek. Yılanın yiyeceği toprak olacak... (Yeşaya 65:25)

"Herkes kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak. Kimse kimseyi korkutmayacak..." (Mika 4:4)

"Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak, parsla oğlak birlikte yatacak, buzağı, genç aslan ve besili sığır yan yana duracak, onları küçük bir çocuk güdecek. İnekle ayı birlikte otlayacak, yavruları bir arada yatacak... Emzikteki bebek kobra deliği üzerinde oynayacak, süttten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna sokacak... kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek..." (Yeşaya 11:6-9)

"...Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak..." (Yeşaya 51:11)

"Ekin biçenlerin neşelendiği, ganimet paylaşanların coştığı gibi, onlar da sevinecek senin önünde." (Yeşaya 9:3)

Yahudiler bu yolla, İsa aleyhisselâmdan ve Muhammed aleyhisselâmdan uzaklaştırılmaktadır.

Hristiyanlarda İsa'nın Geleceği İnancı

Muhammed aleyhisselâm son nebî olduğu için (Ahzâp 33/40) Yahudiler gibi Hristiyanların da ona inanca görevleri vardır. Yeni ahitte İsa aleyhisselâm, kendisinden sonra gelecek "Paraklit"i müjdeler.

"Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. Ben de Baba'dan dileyeceğim ve O, sonsuza dek sizlerle birlikte olsun diye size başka bir Paraklit, Gerçeğin Ruhunu verecek." (Yuhanna 14:15-16)

Hristiyanlar İvec yapıp Muhammed'e inanma beklentisini İsa beklentisine dönüştürmüşlerdir.

"...Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, O bana tanıklık edecek. Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz." (Yuhanna 15/26-27)

Hristiyanlar bir ivec yapıp Muhammed'e inanma beklentisini İsa beklentisine dönüştürmüşlerdir. Bu maksatla Hristiyan kutsal metinlerine yerleştirilen şu ifadeler, yukarıdakilerle çelişmektedir:

"Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak. Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak." (2. Selanikliler 1:7-10).

"O zaman İnsanoğlu'nun (= İsa'nın) belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler." (Matta 24:30)

"İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak." (Matta 25:31-32)

Hristiyanlar, Muhammed aleyhisselâma inanmamak için İsa aleyhisselâmı yeniden getirmeye çalışıyorlar. Ama daha önce yaptıkları başka bir ivec bunun arasında da yeni bir çelişki oluşmuştur. Çünkü daha önce İsa'nın öldürüldüğü iddiasını kullanarak kiliseyi, İsa'yı temsil eden bir tüzel kişilik yani şahs-ı manevi haline getirip tanrılaştırmışlardı. Matta İncil'ine göre İsa çarmıha gerilip defnedildikten üç gün sonra kabrinden çıkmış, Celile'de 11 havarisine görünmüş ve şöyle demiştir:

"Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin. Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim." (Matta 28/16-20).

Dünyanın sonuna dek her an onlarla birlikteyse yeniden gelmesinden söz edilebilir mi. Bu durum, dini kendilerine uydurma gayretlerinin insanları ne hale soktuğunun acı bir örneğidir.

Müslümanlarda İsa-Mesih İnancı

Allah Teâlâ, İsa aleyhisselâmın vefatı ile ilgili olarak şöyle demiştir:

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَوْفِيكَ وَرَأْفِعْكَ إِلَيْنِي وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

Bir gün Allah şöyle dedi: "İsa, seni vefat ettireceğim ve kendi katıma yükselteceğim. Seni bu kâfirlerden arındıracağım." (Âl-i İmrân 3/55)

Vefat, ruhun vücuttan ayrılmasıdır. Ruh, vücudu ev gibi kullanır, vücut uyuyunca çıkar gider, uyanınca geri gelir. Ölen vücut, yıkılan ev gibidir, vücut yeniden yaratılınca kadar ruh geri dönmez. Şu ayet bunu anlatır:

Allah ölüm esnasında ruhları alır, ölmeyenlerinkini de uykuda alır. Ölümüne hükmettiğini tutar, ötekini belli bir vakte kadar salıverir. (Zümer 39/42)

İsa aleyhisselâmın vefatı ile ilgili ivec⁸ yapılarak vefatının onun ölümü anlamına gelmediği iddia edilmiştir. İlgili hadisleri de tevâtür derecesinde sayan Ehl-i sünnet kelâmcıları ile Selefîyye ve Şîa, İsa aleyhisselâmın yeniden geleceğini bir iman esası haline getirmişlerdir.⁹ Böylece Yahudilerin Mesih, Hristiyanların İsa beklentisi, Müslümanlar tarafından İsa-Mesih beklentisine dönüştürülmüştür.

İsa aleyhisselâm, vefatından sonraki ilk konuşmasını Mahşer günü yapacağından dünyaya tekrar gelmesinin mümkün olmadığını şu ayetten öğreniyoruz:

"Ey Meryem oğlu İsa! Sen insanlara dedin mi ki, 'Beni ve anamı Allah ile aranızda iki aracı tanrı edinin?' İsa şöyle diyecektir: 'Haşa senin böyle şeyle ne ilgin olur! Benim doğru olmayanı söylemeye hakkım yoktur. Söylediysem zaten bilirsin. Sen, benim içimde olanı bilirsin ama ben senin içinde olanı bilmem; bütün bilinmeyenleri bilen sadece sensin.

Bana ne emrettiysen onlara onu söyledim. Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kul olun dedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara tanıktım. Ne zaman ki beni vefat ettirdin onları görüp gözeten sadece sen oldun. Sen her şeye tanıksın." (Mâide 5/116-117)

" فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي /fe lemmâ teveffeyteni = Ne zaman ki beni vefat ettirdin onları görüp gözeten sadece sen oldun" ayeti, Âl-i İmrân suresindeki vefat kelimesine

ölümden başka anlam verme imkânını ortadan kaldırmaktadır. Çünkü bu konuşmanın mahşerde olacağını, yukarıdaki ayetlerin devamı olan şu ayetler açıkça göstermektedir:

(İsa diyecek ki;) “Eğer azap edersen onlar senin kullarıdır. Ama bağışlarsan; güçlü olan sen, doğru karar veren de sensin.”

Allah da şöyle diyecek: “Bugün doğruların doğruluklarından yararlanacağı gündür. İçinden ırmaklar akan cennetler onlarındır ve ebediyen orada kalacaklardır. Allah onlardan razıdır, onlar da Allahtan razı olacaklardır. En büyük kurtuluş işte budur.” (Mâide 5/118-119)

DECCAL İNANCI

Kurtarıcı olarak İsa-Mesih'i bekleyenler “Kimden kurtaracak?” sorusuna cevap için Deccal beklentisi icat etmişlerdir.

Yahudilikte Deccal İnanç

Yahudilere göre Deccal, kendilerini kurtaracak Me-

sih'in muhalifidir. İlk defa, milattan önce II. yüzyılda “son günler”de Allah'a karşı gelecek güçlü bir varlıktan söz edilmiştir (Daniel 7/8 vd., 11/40).

Yahudi kutsal kitabının dışındaki apokrif metinlerden biri olan “On İki Kabile Büyüğünün (esbât) Ahdi”nde Dan kabilesine mensup ve İsrâil'in Allah'a ibadetten vazgeçmesine yol açtığı anlatılan şeytanî bir şahsiyet olan Belial(Beliar) bir Deccaldır. Levi kabilesinden çıkacak Mesih onu yenecek ve ebedî ateşe atacaktır (IDB, I, 141).¹⁰

Hristiyanlarda Deccal İnanç

Hristiyanlar Deccal'e, “anti-christ” demiş, Mesih'in düşmanı nitelemesiyle Kitâb-ı Mukaddes'te onu, Yuhanna'nın mektuplarına yerleştirmişlerdir (I. Yuhanna 2/18-22, 4/3; II. Yuhanna 7). Âhir zamanda ortaya çıkacak düşman sayılan Deccal, Yeni Ahid'de birçok yerde geçer (Matta, 12/28; Luka, 11/20; Vahiy, 12/8, 13/1, 16/13, 20/1-7; Selânikliler'e II. Mektup, 2/3-12).

Deccal, Mesih gibi davranır, kendini tanrı olarak sunar, hârikalar gösterir, halkın tapınması için her şehre hey-

kelini koydurur, üç buçuk yıl boyunca birçok insan onu takip eder, daha sonra beklenen Mesih, melekler ve orduları ile gelip Belial ve ordularını cehenneme gönderir.¹¹

Müslümanlarda Deccal İnancı

Müslümanlar da hadis kitaplarına yerleştirilen rivayetlerle, rüzgâr gibi hareket edip yeryüzünü dolaşacak, sadece Kudüs'e, Mekke ve Medine'ye giremeyecek, önce peygamberlik, sonra ilâhlık iddiasında bulunacak Deccal'in, Şam'da gökten incek İsa tarafından Filistin'in Lüd denilen yerinde öldürüleceğini söylemişlerdir. (Buhârî, Fiten, 26-27; Müslim, Fiten, 100-110; İbn Mâce, Fiten, 33).

Ebû Hanîfe, Ahmed b. Hanbel, Mâtürîdî ve Eş'arî başta olmak üzere Selefiler, Mâtürîdîler, Eş'arîler, Şîa ve Mu'tezile âlimlerinin çoğunluğu, bu rivayetlere dayanarak âhir zamanda insanüstü niteliklere sahip bir Deccal'in çıkacağını ve İsa tarafından öldürüleceğini bir inanç haline getirmişlerdir.¹²

KUR'ÂN'A KARŞI YAPILAN IVEC

İslâm'a karşı yürütülen mücadelede en büyük hedef, Kur'ân'dır. Ehl-i Kitabın çoğu Kur'ân'a inanmak istemediği için ona karşı büyük bir ivec yapmaktadırlar. Allah Teâlâ şöyle demiştir:

"De ki; 'Ey Ehl-i Kitap! Neden kendinizi Allah'ın ayetlerine kapatıyorsunuz? Oysa Allah, yaptığınız her şeye tanıktır.' De ki; 'Ey Ehl-i Kitap! Ivec yapmaya, (anlaşılamaz biçimde çarpıtmaya) çalışarak inanmış kimse-leri neden Allah'ın yolundan engelliyorsunuz? Üstelik bunu bile yapıyorsunuz. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.'" (Âl-i İmrân 3/98-99)

Ehl-i Kitabın bugünkü hedefi Kur'ân'ı tarihe gömmektir. Onu, Mekke ve Medine'nin 7. asırdaki bilgi seviyesini yansıtan bir kitap sayarak Muhammed'in nebiliği inancını silmeye çalışmaktadırlar. Açtıkları İslâm merkezlerinde yetiştirdikleri birçok akademisyen ve onların yerli takipçileri bunu savunur hale gelmişlerdir. Bunlar İslâm'ı, belli coğrafyalardaki insanların zihin-

sel ürünü sayarlar. Auguste Comte ve Durkheim'a ait bu din anlayışına kutsallık katmak için de "Kilisenin yanılmazlığı" inancını İslâm'a taşıyıp "Müslümanların yanılmazlığı" kavramını icat etmişlerdir. Geleneği kutlayan bu sihirli sözlerin asıl amacı İslâm'ı diğer dinler gibi etkisizleştirmektir.

Kilisenin başlattığı dinler arası diyalogun önşartı da Kur'ân'ın dışlanmasıdır. 10. 03. 2009 tarihinde Vatikan'da, Vatikan Başbakanı ve Dinlerarası Diyalog Kurulu Başkanı Kardinal Jean-Louis Pierre Tauran ile yaptığım görüşmede bana; *"Kur'ân'a uyduğunuz sürece sizinle diyalog olmaz"* demişti. O gün, Türk ve Alman bilim adamlarından oluşan heyetimizin yanında Fethullah Gülen cemaatinin Roma'daki Diyalog merkezinin yetkilileri de vardı. Gülen Cemaatinden Reşit Haylamaz'ın Resulullah'ın, "Muhammed Allah'ın

Elçisidir" sözünü söylemekten kaçındığını iddia etmesi, diyalogun önşartı olan Kur'ân'a uymamayı kabul ettiklerini gösterir. Şu ifadeler ona aittir:

*"Ancak onun (Muhammed aleyhisselamın) hedefi, öncelikle bütün insanları rahmet ve şefkatle kucaklayıp ümmeti arasında da kelime-i tevhidin ikinci yarısını söylemekten kaçınarak kendisi "İa ilahe illallah" diyen herkesi buraya getirmektir."*¹³

Katolikler de Allah birdir; ondan başka Tanrı yoktur ama İsa'yı¹⁵ da Kiliseyi de tanrılaştırırlar.¹⁶ Kur'ân, Muhammed aleyhisselâmın Allah'ın Elçisi olarak tebliğ ettiği kitaptır. Onun elçiliği göz ardı edilebilirse Kur'ân da göz ardı edilebilir. Zaten dinleri bozanlar, çalışmalarını doğru yolun üstünde yaparlar. Allah'tan başkasını ilâh kabul ettiğine dair tek ayet olmayan İblis Allah'a şöyle demiştir:

"...Ne olursa olsun, onlar için, senin doğru yolunun üstünde oturacağım. Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından geleceğim. Göreceksin, onların çoğu, sana teşekkür etmeyecektir." (A'râf 7/16-17)

Allah Teâlâ'nın yaptığı uyarılardan bir kısmı şöyledir:

"Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz doğrudur; sakın sizi bu hayat aldatmasın. O çok aldatan (şeytan), sakın sizi

Allah ile aldatmasın.” (Fâtır 35/5–7)

“Allah ile elçilerinin arasını ayırma isteği ile Allah’ı ve elçilerini görmezlik eden; birine inanır diğerini tanımayız diyen¹⁷ ve ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler: İşte gerçek kâfirler onlardır. O kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

Allah’a ve elçilerine inanan ve elçilerden birini diğerinden ayırmayanlara gelince; Allah onlara hak ettikleri karşılığı verecektir. O, bağışlar, ikramı boldur.” (Nisâ 4/150- 152)

Gülen cemaati sadece bir örnektir. İlâhiyat fakültelerinde ve Diyanette, Kur’ân ile bir yere varılamayacağını savunan yığınla hoca vardır. Bunlar Kur’ân’ı Allah’ın kitabı, Muhammed’i Allah’ın Elçisi saydıklarını da söylerler. Samimi iseler şu uyarıları dikkate almalıdırlar:

Müminler! Ehl-i Kitab’ın bir kesimine uyarsanız, inanmanızdan sonra sizi, kâfirler (kendini doğrulara kapat kişiler) haline getirirler. Kendinizi doğrulara nasıl kapatırsınız! Size Allah’ın ayetleri okunuyor, içinizde de Allah’ın Elçisi bulunuyor. Kim Allah’a sıkı sarılırsa doğru yola girmiş olur. Allah’tan nasıl çekinip korunmak gerekiyorsa o şekilde çekinin ve korunun. Son nefesinize kadar ona teslim olun. Allah’ın ipine (Kur’ân’a) hep beraber, sıkı sarılın. Kendinizi kenara çekmeyin. Allah’ın üzerinizde olan nimetini aklınızdan çıkarmayın. Aranızda düşmanlıklar vardı, Allah kalplerinizi birbirine ısındırdı da onun nimeti sayesinde kardeşler haline

geldiniz. Bir ateş çukurunun kenarındaydınız, oradan sizi o kurtardı. Allah ayetlerini işte böyle açıklar; belki doğruyu bulursunuz. (Âl-i İmrân 3/100-103)

Müslümanlar Kur’ân’a uygun davranırlarsa bu çabalar kolayca etkisizleştirilebilir. Nitekim Nebimiz zamanında Mekke müşrikleri ve Yahudiler de ıveç yapmış ama başarılı olamamışlardı.

MEKKE MÜŞRIKLERİ

Müslümanlara eziyet edenlerden Ebu Cehil, Ebu Leheb, Ebu Süfyan, Velid b. Muğîre, Nadr b. Haris, Ümeyye b. Halef ve As b. Vail bir araya geldi ve dediler ki:

“Hac zamanında Arap heyetleri gelip bize Muhammed hakkında soru soruyorlar, her birimiz bir başka cevap veriyoruz. Birimiz deli, diğerimiz kâhin, bir başkamız da şairdir diyor. Cevapların farklı olmasından dolayı Araplar, bunların hepsinin yanlış olduğu sonucunu çıkarıyor. Gelin, Muhammed’e bir tek isim vermek üzere anlaşalım.”

Birisi dedi ki, “O şairdir.” Velid b. Muğîre; “Ben Ubeyd b. el-Ebras ve Ümeyye b. Ebî’s-Salt’ın şiirlerini dinledim, bunun sözü onlarınkine benzemiyor.” dedi.

Bir başkası dedi ki, “O kâhindir.” Velid, “Kâhin kime derler?” diye sordu. “Bazen doğru bazen de yalan söyleyen kimsedir.” dediler. Velid dedi ki, “Muhammed

asla yalan söylememiştir.”

Biri de “O delidir.” dedi. Velid, “Deli kime derler?” diye sordu. “İnsanları korkutan kişiye.” dediler. Velid, “Şimdiye kadar Muhammed’le kimse korkutulmamıştır.” dedi.

Sonra Velid kalktı, evine gitti. Herkes, Velid b. Muğîre din değiştirdi, dedi. Ebu Cehil hemen onun yanına gitti ve dedi ki, “Senin neyin var? İşte Kureyş, sana yardım topladı. Onlar senin ihtiyaç içine düşüp dinini değiştirdiğin kanaatindedir.” Velid dedi ki, “benim ona ihtiyacım yok, ama Muhammed hakkında düşündüm; o bir sihirbazdır, diyorum. Çünkü sihirbaz, baba ile oğulun, kardeş ile kardeşin, karı ile kocanın arasını ayırır.”

Ona sihirbaz demek için anlaştılar. Çıkıp Mekke’de yüksek sesle bağdılar. Halk toplu haldeydi:

“Muhammed tam bir sihirbazdır; dediler.”

Bu söz halk arasında yankılandı. Bu, Allah’ın Elçisi sallallahu aleyhi ve selleme çok ağır geldi. Evine döndü ve üzerini elbisesiyle örttü. Bunun üzerine Müddessir suresi indi.¹⁸

Velid b. Muğîre’nin bu kararı verirken iç sıkıntısı çektiği ve zorlandığı görülüyor. Çünkü büyük bir isyan içindeydi. Aşağıdaki ayetler bunu ortaya koyuyor:

O düşündü, ölçtü biçti. Kahrolası ne ölçme biçmeydi o. Vah kahrolasica vah, ne biçim ölçme biçmeydi o. Sonra baktı. Sonra kaşlarını çattı ve surat astı. Sonra geri döndü, büyüklendi de şöyle dedi:

“Bu olsa olsa üstün bir sihir olur. Olsa olsa bir insan sözü olur.” (Müddessir 74/18-25)¹⁹

Mekkelilerin asıl derdi, toplumlarının temeli gördükleri geleneği korumaktı. Mekke’de inen İbrâhîm suresi bu tür ıveclere dikkat çekerek uyarılarda bulunmaktadır.

ELİF! LAM! RA! (Bu) Kitab’ı sana indirdik ki, insanları, Rablerinin (Sahiplerinin) izniyle karanlıklardan aydınlığa, güçlü ve her şeyi güzel yapanın yoluna çıkarasın. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsinin sahibi olan Allah’ın yoluna... O kâfirlerin (kendini doğrulara kâpatanların) çetin azaptan çekecekleri var. Onlar, dün-

ya hayatını Ahiretten çok seven ve bir ıvec yapmaya, (anlaşılamaz biçimde çarpıtmaya) çalışarak Allah’ın yolundan uzaklaşan/uzaklaştıran kimselerdir. Onlar derin bir sapkınlık içindedirler. (İbrâhîm 14/1-3)

KİMİ YAHUDİLER

Yahudiler ıveci, anlaşılamaz biçimde çarpıtma yaparak insanları istedikleri tarafa yönlendirmeyi iyi bilirler. Yahya aleyhisselâmi öldürmüşler,²⁰ İsa aleyhisselâmi astırmak istemişler, Nebîmize de suikast düzenlemişlerdir.²¹ Şimdi de Kur’ân’ı tarihe gömerek onun nebîliğini öldürmeye çalışıyorlar.

Süleyman Aleyhisselâma Kâfir Demeleri

Süleyman aleyhisselâmın vefatından sonra onun iktidarını ele geçirmek isteyen kimi Yahudiler, Tevrat’a (1 Krallar 11.31-33) şu sözleri yerleştirilmişlerdir:

“Ve Yeroboama dedi: Kendine on parça al, çünkü İsrail’in Allah’ı Rab şöyle diyor: İşte, ben Süleyman’ın elinden krallığı çekip alacağım ve on sıptı sana vereceğim... çünkü beni bıraktılar ve Saydalıların ilahesi Astartiye, Moab ilahı Kemoşa ve Ammon oğullarının ilahı Milkom’a tapındılar...”

Bu ifadeleri Tevrat’a sonradan yerleştirmelerinin sebebi, Süleyman’dan sonra tahta geçen oğlu Rehavam’ın elinden krallığı almaktı. (BKz. 1 Krallar 11. 43)

Süleyman kâfir değildi ama iktidar uğruna bu sözleri o kitaba yerleştiren şeytan tipli insanlar kâfir olmuşlardı. Nebîmiz zamanındaki kimi Yahudiler de Kur’ân’ı dışlamak için o sözlere uydular. Süleyman’a nebî ve “O ne güzel kuldu! Çok saygılıydı.” (Sâd 38/30) diyen Kur’ân’ın Tevrat’ı tasdik etmediğini göstermeye çalıştılar. İlgili ayet şöyledir:

Allah katından, yanlarında olanı tasdik eden bir elçi gelince, Kitap verilenlerden bir kısmı Allah’ın bu Kitabını, sanki hiç bilmiyorlarmış gibi kulak ardı ettiler. Tutup şeytanların, Süleyman’ın iktidarına²² karşı okudukları şeylere uydular. Süleyman kâfir olmamıştı ama insanlara o sihri öğreten şeytanlar kâfir olmuşlardı. (Bakara 2/101-102)

Allah Teâlâ, Tevrat’a yerleştirilen bu sözlere sihir de-

miştir. Çünkü sihir, bir şeyi olduğundan farklı göstererek yapılan en etkili ıvec ve algı yönetimi biçimidir. İşin iç yüzünü bilmeyen bir Yahudi, Kur'ân'ın Tevrat'ı tasdik etmediğini söyleyerek Kur'ân'a inanmayacaktır.

Yahudiler bununla yetinmemiş, bu konuda Hârût ve Mârût'un başına gelenleri de kullanmışlardı.

Büyülü Sözler

Bu Yahudiler Kur'ân'a karşı, Babil'deki iki şehzadeye, Hârût ile Mârût'a oynanan iktidar oyunları sırasında söylenen büyülü sözlerle de bir ıvec, bir algı yönetimi yapıyorlardı. İlgili ayet şöyledir:

Onlar (o Yahudiler) Bâbil'deki o iki melik'e (şehzadeye), Hârût ile Mârût'a olanların²³ peşine de düştüler. Hâlbuki onlar; "Biz fitneye²⁴ (oyuna) getirildik, bunu göz ardı etme" demeden kimseye bir şey öğretmezlerdi. Ama onlar bu ikisinden, kişi ile eşinin arasını ayıracak şeyleri öğreniyorlardı; Allah'ın izni olmadan da kimseye zarar veremezlerdi.

Bunlar (Bu Yahudiler de) işlerine yaramayan, sadece zararı olan şeyi öğreniyorlar. İyi bilirler ki, bunu tercih edenin Ahirette eline bir şey geçmez. Kendilerini ne kötü satıyorlar! Keşke bilseler! Eğer inanıp korunsalar, Allah katından elbette iyi bir karşılık alırlar. Keşke bilseler!" (Bakara 2/102-103)

Elimizdeki Mushaflarda Hârût ile Mârût'u anlatan kelime (melekeyn = iki melek) şeklinde okunur. Bunlar melek olamaz. Çünkü Allah Teâlâ meleklerle ilgili olarak şöyle demiştir:

مَا نُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ

Melekleri sadece gerçeklerle indiririz... (Hicr 15/8)

Sihir gerçek değil, insanı farklı algılara yönelterek sömürmeyi amaçlayan bâtıl bir yoldur.

Sihirbazlar (ellerindeki ipleri ve değnekleri) atınca Musa demişti ki, "Bu yaptığınız tümüyle sihirdir. Allah onu boşa çıkaracaktır. Allah bozguncuların işini yoluna koymaz." (Yûnus 10/81)

Allah, bâtıl ve fesat saydığı bir iş için melek göndermez. Ayrıca meleklerle bir şey de indirilmez; onlar bir görevle inerler.

Kurtûbî tefsirine göre İbn Abbas, İbn Ebzî, Dahhak ve el-Hasen (Hasan-i Basrî) kelimeyi "melik= iki melik" şeklinde okumuştur. Melik; sultan, kral, şehzade ve bir yerin yöneticisi gibi anlamlara gelir. Ragıb el-İsfahânî şöyle der: "Yönetimi ve yetkiyi elinde bulundurana melik dediği gibi görevde olsun olmasın böyle bir gücü olana da melik denir. Birincisi şu ayette olan- dır:

إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

"Melikler bir ülkeye girdiler mi, oranın düzenini bozarlar..." (Neml 27/34)

İkinci anlamda şu ayette kullanılmıştır:

إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا

Allah içinizden nebiler çıkardı ve sizi melikler yaptı. (Mâide 5/20)²⁵

Biraz düşününce bunların, yönetimden uzaklaştırılmış şehzadeler olduğu anlaşılır. Demek ki, Hârût ile Mârût, iktidar savaşını kaybetmelerine yol açan aldatıcı sözleri, kötüye kullanmamaları şartıyla insanlara anlatıyor ama onlar, bu yöntemle karı ile kocanın arasını açmaya çalışıyorlardı. Eğer iktidarı kaybetmeselerdi, oturup halka bir şey anlatacak vakitleri olmazdı.

Yahudilerin, Hârût ve Mârût'tan öğrendikleri yöntemin ipuçları şu ayette dir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنًا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Müminler! "râinâ!" demeyin, "unzurnâ!" deyin ve dinleyin. Kâfirlere (kendini doğrulara kapatanlara) acıklı bir azap vardır. (Bakara 2/104)

راعنا = râinâ'nın anlamı "bizi güt" veya "bizi gözet"tir. "Bizi güt" diyen, karşı tarafı çoban, kendini koyun yerine koymuş olur ki bu, insana yakışmaz. Başlangıçta bir saygı gibi görünen bu söz, daha sonra bir algı yönetimi için kullanılabilir. Ama انظُرْنَا = unzurnâ" denirse "bizi gözet" dışında bir anlama çekilemez.

Yahudiler bu yöntemi, Allah'ın sözlerinin anlamını bile bile kaydırarak bir algı yönetimi bir ıvec yapmak için Nebimize karşı kullanmışlardır. Bunu şu ayetten anlarız:

مَنْ الدِّينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ
عَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعَيْنَا لِيُثَبِّتَهُمْ وَنَطَعْنَا فِي الدِّينِ لَوْلَا أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Kimi Yahûdiler kelimeleri yerlerinden tahrif edip (anlamalarını kaydırıp) "semi'na ve asayna", "isma' gayre musmain" bir de "raeinâ" derler; bunu dillerini bükerek ve dine saldırarak yaparlar. Eğer bunlar, "semi'nâ ve ata'nâ", "isma'" bir de "unzurnâ" deselerdi elbette daha iyi ve daha doğru olurdu. Ama kâfirlik etmelerinden (doğrulara kendilerini kapamalarından) dolayı Allah onları lanetledi. Artık onların pek az inandır. (Nisâ 4/46)

Tahrif, harf kökündendir. Harf sözlükte uç, kıyı, sivri ve keskin taraf anlamlarına gelir.²⁶ Sözü tahrif ise iki tarafa yüklenebilecek anlam taşıyan bir sözü yalnız bir tarafa çekmek²⁷ ve bir algı yanılması yapmaktır. Ayette bunun üç örneği verilmiştir:

1. "سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا = semi'nâ ve asaynâ" cümlesinin bir anlamı "dinledik ve sıkı sarıldık" diğeri ise "dinledik ve isyan ettik" şeklindedir. Çünkü (asâ=عصى); hem isyan, hem de değneği tutar gibi sıkı tutma anlamına gelir.²⁸ Böylece bir ivec, bir zihin karışıklığı meydan getirmek istiyorlardı. Eğer "سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا = semi'nâ ve ata'nâ" "Dinledik ve boyun eğdik" deselerdi onu tahrif, yani başka anlama çekme imkânı olmayacaktı.

2. "isma' gayre musmain" cümlesinin bir anlamı, "lütfen dinle, sana söz söylemek haddimize değil ama..." diğeri ise "dinle, söz dinlemez adam"²⁹ şeklindedir. Eğer sadece "dinle" anlamına gelen, "اسْمَعُ = isma'" densesydi başka anlama çekilemezdi.

3. "رَاعَيْنَا = raeinâ" cümlesidir. Bununla ilgili açıklama yukarıda geçmişti.

Ayette yer alan, "...Bunu dillerini bükerek ve dine saldırarak yaparlar" cümlesi tahrif için kötü niyeti şart koşturmaktadır. Yoksa birden fazla anlam içeren bir sözle ilgili yanlış bir tercih veya dili dönmeyen yahut unutan kişinin ayeti yanlış okuması, tahrif kapsamına girmez.

SONUÇ

En büyük şansımız, Tevrat'a ve İncil'e yapılanların Kur'an'a yapılmamış olmasıdır. Ama temel kavram-

ların büyük bir bölümünün içi boşaltılarak Kur'an'ın doğru anlaşılması engellenmektedir. En kötüsü de Kur'an'ın kullanma kılavuzu olan hikmetin unutulmuş olmasıdır. Allah, Nebimize ve bütün nebîlere, Kitap ile birlikte hikmeti de vermiş ve onları bu sayede, problem çözme imkânına kavuşturmuştur. Hikmet unutulunca Nebimizin söz ve uygulamalarının Kur'an'dan çıkarılmış birer hikmet olduğu da unutulmuş, uydurma hadislerle ivec yapmanın ölü açılmıştır.

Mesela Bakara 104'te, **Müminler! رَاعَيْنَا = raeinâ; (Bizi gütl) demeyin, أَنْظُرْنَا = unzurnâ "bizi gözet!" deyin ve dinleyin** diye açık emir olduğu halde bu emir, Nebimize mal edilen şu sözle çığnenmiştir:

"Hepiniz râîsiniz (çobansınız) hepimiz raiyyesinden (sürüsünden) sorumlusunuz. İnsanlar üzerinde yöneticilik yapan çobandır ve sürüsünden sorumludur. Erkek, aile içinde çobandır ve onlardan sorumludur. Kadın eşinin evinde çobandır ve evden sorumludur. Köle efendisinin malı konusunda çobandır ve ondan sorumludur. Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden sorumlusunuz."³⁰

Artık raiyye kelimesi, günlük hayatın bir parçası haline gelmiştir. Raiyye (çoğulu reâyâ) ile anlaşılan halk tabakasıdır. Sürü çobana itiraz edemeyeceğinden Nebîmize şöyle bir söz daha mal edilmiştir:

"Bana itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Bana isyan eden Allah'a isyan etmiş olur. Emire (yetkili kişiye) itaat eden bana itaat etmiş olur. Emire isyan eden bana isyan etmiş olur. İmam (Devlet başkanı) kalkandır; arkasında savaşılır ve onunla korunma sağlanır. Allah'tan çekinmeyi emreder ve adil olursa sevap kazanır. Farklı emir verirse günahı kendinedir."³¹

Bu gibi iddiaları Müslümanlara kabul ettirebilmek için vaktiyle bir ivec yapılarak resul ve nebî kavramları değiştirilmiştir. Çünkü resul, Allah'ın sözlerini insanlara ulaştırmakla görevli kişi olduğundan resul sıfatıyla söylediği sözlerin tamamı Kur'an ayetidir. O sebeple resule itaat Allah'a itaatir. Nebî ise sadece ayetleri tebliğ ederken resuldür; bu sebeple Muhammed aleyhisselâmın kişisel davranışları, hataları ve aile ilişkileri ile ilgili ayetlerin tamamında nebî sıfatı kullanılmıştır. Nebî, resul konumuna getirilince bunlar da birer vahiy mahsulü (gayr-i metluv vahiy) sayılarak Kur'an seviyesine çıkarılmış, hadis uydurma imkânı da olduğu için

de her türlü ivecin önü açılmıştır.

Din, insanların en yumuşak karnıdır. İnsanları sömürmek isteyenler, ondan daha verimli alan bulamazlar. Doğru din ile kimse sömürülemez için ivec yapanlar hiçbir zaman eksik olmayacak ve sürekli yeni yöntemler bulacaklardır. Allah'a güvenenler için şu ayet yeter:

Ey inanıp güvenenler, kendinize bakın. Siz doğru yolda olduktan sonra sapanların size zararı olmaz. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O, yapıp ettiğiniz şeyleri size bildirecektir. (Mâide 5/105)

Notlar

1. er- Rağıb el-İsfahânî, (ö. 425 h.), Müfredât (thk: Safvan Adnan Dâvûdî) عوج md. Dımaşk ve Beyrut, 1412/1992.
2. Civa ile buladıkları iplerine ve değneklerine güneş vurunca hareketlenmiş, Musa aleyhisselâma hareket ediyor gibi gözüküyordu. (Kadı Abdullah b.Ömer eş-Şirâzî, el-Beydâvî (öl. 791 h. Beyrut 1421h. 2000 m. Tahkik: Muhammed Subhi b. Hasen Hallak, Mahmud Ahmet el-Atraş)
3. Ömer Faruk Harman, İsa, DİA. İstanbul 2000, cilt: 22.
4. Osman Cilacı, Ahbâr, DİA, - 1988, cilt: 1.
5. Ömer Faruk Harman, Kâhin, DİA, 2001, cilt: 24.
6. 13 emunot: [Maimonides, Mishneh Torah "Çiğış Esre Emunot" maddesi.] Ayrıca [DİA "Yahudilik" maddesi c.43 s.202], [NinetPardo, "Yahudilikte Kavram ve Değerler" Gözlem yay. s.105]
7. "Peygamberliği mühürleme." yani *hâtemu'n-nebiyyîn* olma Muhammed aleyhisselâma özeldir.
8. Ivec; sözü, ancak düşünme ve uzak görüşle anlaşılabilir şekilde çarpıtmadır.(Müfredat).
9. İlyas Çelebi, İsa, DİA. İstanbul 2000, cilt: 22.
10. Kürşat Demirci, Deccâl, DİA, 1994, cilt: 9.
11. Kürşat Demirci, Deccâl, DİA, 1994, cilt: 9.
12. Zeki Sarıtoprak, Deccâl, DİA, İstanbul 1994, cilt: 9. Ayrıntı için bkz. Zeki Sarıtoprak, İslam'a ve Diğer Dinlere Göre Deccâl, İstanbul 1992.
13. Reşit Haylamaz, Gönül Tahtının Eşsiz Sultanı Efendimiz, s. 252, İstanbul 2012.
14. Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, İstanbul 2000, paragraf. 200 ve 212. (Papa 14. Lui'nin (Episkopos II. Jean Paul) emriyle 1986'da Kardinal Joseph Ratzinger başkanlığında kurulan 12 kişilik bir heyetin altı yıllık çalışmasıyla meydana getirilmiş ve Vatikan Kilisesi tarafından kabul edilmiş öğretileri içerir. Dominik PAMİR Türkçe'ye çevirmiş, Türkiye Episkoposlar Konferansı adına neşredilmiştir. Burada Allah yerine Tanrı kelimesi kullanılmaktadır.)
15. Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, par. 467.
16. Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, par. 771 ve 775.
17. Allah'a inanır, elçilerini tanımaz derler. O elçiler Allah'ın el-

çileri olduğu için elçiye inanmak onu gönderen Allah'a da inanmak olur. Dolayısıyla yukarıdaki sözü "Elçilere inanır, Allah'a inanmayız" şeklinde anlamak mümkün olmaz.

18. Fahrüddin er-Razî, Tefsir-i Kebîr, c. VIII, s.347, Matbaa-i Amire, 1307.
19. Abdulaziz BAYINDIR, Kur'an Işığında Tarikatçılığa Bakış, 7. Baskı, s. İstanbul.
20. Mehmet Aydın, Yahyâ, DİA, İstanbul 2013 Cilt 43 Sayfa 232-233.
21. İbn Hişam, Siret, emru iclâi benî'n-Nadîr, c. II, s. 189, tarih ve yer yok.
22. M.Ö 931'de Süleyman a.s vefatı ile krallığın kuzeyindeki on İbrani kabilesi Süleyman'ın oğlu Rehoboam'ı kral olarak istemediler. Böylece kuzeyde, Süleyman'ın saltanatını kabul etmeyen yeni bir Yahudi devleti kurdular. Bölünmeden sonraki 60 yıl boyunca bu iki Yahudi krallığı birbirleri ile savaştılar. Kuzeydeki Yahudiler güney krallığını gayri meşru göstermek için Süleyman'ın iktidarı hakkında iftiralara ileri sürdüler. Süleyman'ın ölmeden önce kafir olduğu için, Allah'ın, iktidarı onun soyundan ebediyen aldığını iddia ettiler. Dolayısı ile şeytanların hedefi, ayet-i kerimde de belirtildiği üzere Süleyman'ın iktidarıydı.
23. Arapçada nüzul kelimesi, bir şeyin meydana gelmesi anlamına da gelir. Bu yüzden insanların başına gelen sıkıntılara nazile denir. (Mekâyis - Lisan). İki melik ile ilgili olarak kullanılan nüzul وَمَا أَنْزَلَ kelimesine farklı anlam vermemiz bundandır.
24. Fitnenin kök anlamı bir şeyi ateşle yakmadır. Şehzadeler: "Biz yandık, siz yanmayın" demek istiyorlar.
25. Müfredat ملك md.
26. Mütercim Asım, Kamus Tercümesi (Firuzâbâdî'nin), حرف mad. Bahriye Matbaası, 1305.
27. Müfredat, حرف mad.
28. İbn Manzur, Cemalüddin Muhammed b. Mukrim (630-711), Lisanu'l-Arab, ىصع md. Beyrut trs.
29. Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili Yeni Mealli Türkçe Tefsir, c. II, s. 1363, İstanbul 1935.
30. Buhârî, Cenaiz 32, Müslim İmaret 30, Ebu Davud İmaret, 1, Tirmizî cihad 27. Metin Tirmizî'den alınmıştır.

أَلَا كُذِّبْتُمْ رَاعٍ، وَكُذِّبْتُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ الرَّجُلِ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ مَسْئُولٌ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا وَكُذِّبْتُمْ رَاعٍ وَكُذِّبْتُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

31. Buhari, Cihad 109.

مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يُعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ فَإِنِ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنِ قَالَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ